

РЕШЕНИЕ

№. 199

гр. София, 13.11.2012 г.

ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД, ТЪРГОВСКА КОЛЕГИЯ, второ отделение в открито заседание на тридесети октомври, две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВАНЯ АЛЕКСИЕВА
ЧЛЕНОВЕ: МАРИЯ СЛАВЧЕВА
БОЯН БАЛЕВСКИ

и при участието на секретаря Лилия Златкова като изслуша докладваното от съдия Боян БалеВСКИ търговско дело №191/12 г. и за да се произнесе взе предвид следното:
Производството е по чл. 290 ГПК.

Образувано е по касационна жалба от страна на пълномощника на [фирма]-София срещу решение № 4920 от 07.09.2011 г. на Софийски градски съд по гр.д. №4577/2011 г., с което е отменено първоинстанционното решение и отхвърлен искът на касатора срещу А. И. С., Р. С. С. и С. А. С. за обявяване на относителна недействителност, съгласно чл. 135 от ЗЗД на договор за дарение по нот. акт №40, т.І , рег. № 2441, н.д. №35/2008 на нотариус Б. с р-н на действие СРС , по силата на който първите двама ответници са се разпоредили в полза на третия със собствения им недвижим имот. Навеждат се доводи и оплаквания за неправилно приложение на материалния закон и необоснованост на обжалвания акт.

Ответниците по касационната жалба не изпращат отговор на същата.

С определение №270 от 12.04. 2012 г. постановено по настоящото дело въззивното решение е допуснато до касационно обжалване на основание чл.280 ал.1, т.3 ГПК по обуславящия изхода на делото правен въпрос: *дали правото на отменителен иск по чл.135 от ЗЗД на цедента преминава в цесионера, независимо от това, дали атакуваната като относително недействителна разпоредителната сделка с имущество на длъжника е сключена преди самата цесия и нейното съобщаване на длъжника.*

Върховният касационен съд, Търговска колегия, второ отделение , след преценка на данните по делото и съобразно правомощията си по чл.290 и сл. от ГПК констатира следното:

За да постанови обжалваното решение, с което е отхвърлен искът на касатора срещу А. И. С., Р. С. С. и С. А. С. за обявяване на относителна недействителност, съгласно чл. 135 от ЗЗД на договор за дарение по нот.акт №40, т.І , рег. № 2441, н.д. №35/2008 на нотариус Б. с р-н на действие СРС , по силата на който първите двама ответници са се разпоредили в полза на третия със собствения им недвижим имот, съставът на въззивния съд е приел, че към датата на сключване на атакуваната на основание чл.135 от ЗЗД сделка-18.03. 2008 г. ищцовото дружество не е било кредитор на лицето – прехвърлител по сделката и следователно не е активнолегитимиран носител на правото на отменителен иск. До този извод съдът е достигнал като се е позовал на обстоятелството, че [фирма]-София е придобило вземането на [фирма] към

[фирма] по договор за кредит от 14.11.2006 г. чрез договор за цесия сключен между банката и ищцовото дружество на 30.09.2008 г., който е съобщен от страна на цедента на длъжника, респективно на А. И. С. в качеството му на поръчител по кредита едва през м.октомври 2009 г.. Или при положение, че цесията, по силата на която ищецът е придобил вземането си срещу ответника като поръчител, е сключена и съобщена на длъжника след разпоредителната сделка с имущество на последния, то ищецът не е имал качеството на кредитор и следователно не е активнелегитимирана страна по иска.

По основателността на касационната жалба:

Касационната жалба е неоснователна.

Правопораждащият правото на П. иск фактически състав на нормата в чл.135 ал.1 от ЗЗД включва качеството кредитор с възникнало вземане към разпоредилия се с имуществото си длъжник или това качество предхожда разпоредителните действия на длъжника с неговото имуществото, служещо за удовлетворяване вземането на кредитора, съгласно чл.133 ЗЗД. Ето защо при положение, че това вземане е преминало чрез цесия в патримониума на цесионера, какъвто се явява ищеца по иска и датата на цесията се предхожда от разпоредителната сделка, то цесионерът не е имал качеството кредитор към датата на разпоредителното действие, следователно не е и увреден от него към датата на извършването му. От изложеното следва, че когато атакуваната с П. иск по чл.135 ал.1 ЗЗД като относително недействителна разпоредителната сделка с имущество на длъжника е сключена преди датата на самата цесия, с която цесионерът е придобил вземането срещу длъжника, цесионерът не е активно материалноправно легитимиран да води този иск.

Отделен е въпросът, че в случая отменителният иск се води не срещу длъжника по договора за кредит от 14.11.2006 г. Д. Ю Г."Е. и негови разпоредителни действия със собствено имущество, а срещу такива на поръчителя А. И. С. и Р. С. С.. Съгласно задължителната за съдилищата практика на ВКС формирана по реда на чл.290 ГПК, която се споделя и от настоящия състав, искът по чл.135 ЗЗД е неприложим по отношение действията на поръчителя / Р №199/30.12.2010 г. по т.д. № 966/2009 г. на ВКС, II т.о. /.

С оглед изложеното съставът на ВКС, ТК, II т.о. счита, че обжалваното въззивно решение се явява правилно и следва да бъде оставено в сила, поради което

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА въззивно решение № 4920 от 07.09.2011 г. на Софийски градски съд по гр.д. №4577/2011 г..

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.